

PAULUS: Ta da Guds fulle rustning på

Av Jan Lilleby

□□ □□□□ **P**aulus var i fengsel for□□ *annen gang*□□ da han skrev disse ord. Første gang han var under keiserens bevoktning, var som varetektsfange i påvente av en rettsak. Paulus ble frifunnet fra de falske anklagene som de jødiske lederne i Jerusalem fremsatte imot ham.□□ Nero gav Paulus fri.

Varetekt-situasjonen finner vi beskrevet i Apg.□□ 25, 10 og□□ den□□ løper gjennom de tre siste kapitlene av Apostelgjerningene, og vi får ikke vite spesifikt på hvilken måte□□ (juridisk)□□ han var fri fra varetekten, i den tiden han satt bevoktet i sitt leide husrom i Roma.

Apg. 28, 16 og 30 sier -□□ «...men Paulus fikk lov til å bo for seg selv sammen med den soldaten som holdt vakt over ham». - - -□□ □□ «To hele år ble Paulus i det herberge han hadde leid, og han tok imot alle som kom til ham».

Det er vel særlig i Kolosserbrevet at vi kan finne ut at hans situasjon□□ ikke□□ var at han satt i varetekt i det leide husrom, men var blitt arrestert og kastet i fengsel, et regulært fengsel i Roma. I sine hilsener i Kolosserbrevet nevner han -□□ «Aristarkus, min medfange, hilser dere»□□ (Kol. 4, 10).

Han hadde ingen medfange da han var i□□ varetekt. Men i romerske fengsler kunne det□□ til tider være ganske fullt i cellene, og det var vel alt fra to-tre arrestanter opp til 5-6, og dermed trangt om plassen.

Så det kan ikke være noen tvil om at både Efeserbrevet□□ (se Ef. 3, 1 og□□ «..Jesu Kristi□□ *fange*□□ for deres skyld...»)□□

og Kolosserbrevet var skrevet da han satt i denne cellen i Roma som□□ fange/arrestant. Noen har antydnet at det var på grunn av brannen i Roma i år 64, for i ettetid så arresterte Nero mange jøder og kristne, og andre, og la skylden for brannen på disse minoritetene. Det har vært laget filmer om dette. Men vi finner i allfall intet i Bibelen om det. Nero forlystet seg med å få bundet mange av disse til påler rundt sin store hage, og de ble satt fyr på og brent som levende fakler.□□ Denne unge keiseren ble tatt av dage av en av sine nære livvakter. Han var betegnet som en psykopat etter vår måte å vurdere mennesker på.

Nåvel, Paulus, idet han skrev fra sin fengselscelle i Roma - antakelig i år 63-64 e. Kr.,□□ kom med sine formaninger uten å la seg hemme av den truende situasjonen.

Paulus tillot seg å bruke *åndelige bilder* overført fra hvordan de romerske soldatene var utstyrt og rustet opp til krig. Men han fremstilte sin formaning dithen at vi som troende skal være i *forsvar* mot de krefter som måtte angripe oss på grunn av vår tro.

Vi skal ikke – slik det en gang ble framstilt av den beryktede 'Trosbevegelsen' (I USA, *Word-Faith Movement*) som kristne flokke oss sammen og drive såkalt «Åndelig krigføring»! Bare så jeg har sagt det. Vi kan ikke drive og 'befale' Satan og hans åndehører til å lyde vår kommando osv. Ingen slik autoritet er noen gang betrodd menigheten fra Guds side. Men apostlene hadde både makt og åndelig autoritet ved Den Hellige Ånd og kunne drive ut onde åndskrefter av folk. Bare les Apostelgjerningene, hvor det finnes en rekke talende eksempler på dette.

En romersk soldat var jo en som erfarte *både* å være en angriper og å stille seg i forsvar. De hadde ikke bare sverd, spyd, og pil og bue, de hadde kraftig armerte brystplater av metall, hjelmer likeså, og de hadde til og med tykke lær-mansjetter på underarmene og metall skinner på leggene under knærne, for å verne mot sverdbygg. Deres fottøy var også betydelig forsterket. Bildet her viser hvordan en Centurion var kledd – de hadde denne røde fjærkammen på toppen av hjelmen for å indikere hans over rang overfor soldatene. Centurioner slapp å bruke spyd – han var jo en overkommandør.

Ef. 6, 11:

«Ta på dere Guds fulle rustning, så dere kan holde stand mot djevelens listige angrep».

Vers 12:

«For vi har ikke kamp mot kjøtt og blod, men mot maktene, mot myndighetene, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet».

Vers 13:

«Ta derfor Guds fulle rustning på, så dere kan gjøre motstand på den onde dag og bli stående etter å ha overvunnet alt.»

Paulus viser her hvorfor vi må være «væpnet» - altså beskyttet mot angrep fra den åndelige verden, den okkulte sataniske verden med dens falne englekrefter.

Vers 12 har vært og er ennå omstridt i kristenheten...og tolkes på flere måter.

Verset har blitt tolket mye feil (som f. eks. i nevnte 'Trosbevegelsen', der uttrykket «kamp» blir tolket for å bety at vi kristne skal *gå til kamp* mot onde åndskrefter, som angripere.

Men undertegnede er ikke i tvil om at den ekte tolkningen er

at det tales om en forsvars-situasjon. Det er den usynlige onde åndsverden som angriper den enkelte troende kristne, og ikke omvendt!

Derfor får vi av Paulus en gjentagelse av hans oppfordring fra vers 11 i vers 13, om derfor å ta på oss Guds fulle rustning. Slik at vi kan gjøre motstand på den onde dag (dvs. når vi til tider kjenner oss angrepet). Resultatet? □

Jo det er vi blir stående etter å ha overvunnet alt. Angrep mot oss fra den onde ånde verden har egentlig ikke noen makt til å slå oss i bakken. Vi risikerer å 'gå i bakken' dersom vi utelater å ha på denne rustningen Paulus beskrev.

Vår fulle rustning beskrives i vers 14-18 og vi leser:

«Stå da ombundet med sannhetens belte om livet og vær iført rettferdighetens brynje (=brystplate).

15: Ha som sko på føttene den beredskap som fredens evangelium gir.

16: Grip framfor alt troens skjold, som dere kan slukke alle den ondes (=Djevelen) brennende piler med.

17: Ta frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord.

18: Be til enhver tid i Ånden med bønn og påkallelse. Vær årvåkne i dette, med all utholdenhet i bønn for alle de hellige.»

Om det kan være tolkningsproblemer med vers 12, så er det enda mer innfløkt med vers 14-18 og de åndelig overførbare bilder Paulus bruker med utgangspunkt i en romersk soldats kamp rustning.

Jeg våger meg på en tolkning som blir følgende:

Vers 14: Beltet er viktig, fordi det holder på plass rustningen slik at dette ikke henger og slenger og kan bli en hindring i stedet for en beskyttelse. Det må sitte på plass. Sannheten her peker mot det evangelium som vi skal holde fram, det er også betegnet av Paulus som «Sannhetens Ord». Men dette må gå sammen med å ha den beskyttende brystplaten på overkroppen: Dette beskytter mot innslag imot hjerte-regionen og lungene. Vi må være ærlige i troen og ikke ha tvilsomme foretak på gang, f. eks. ikke være pengekjære eller ha et dobbeltliv på noen måte (Ef. 5, 5). Det er ikke snakk om syndefri perfeksjon, men om å ha et rett trosliv innfor Gud ut fra Paulus sin lære om disse ting.

Vers 15: Bildet med å ha sko på føttene er en åndelig form for dette at vi skal gå ut med evangeliet om nådefrelsen. Evangeliet skal forkynnes utad. Paulus kaller det her for «Fredens Evangelium».

Vers 16: Her ber Paulus oss om å sette dette foran alle ting, nemlig troen! I motsetning/kontrast til å stole på vitenskap/kunnskap. Det er ved troen vi blir gitt Guds gave av å bli rettferdige (Ef. 2, 8-9). I troen på Kristus er det som å holde opp et skjold foran oss, mot hvilket alle piler som djevelen skyter mot oss blir slukket. Vi blir ikke skadet av det.

Har et menneske ikke Kristus-troen, ja da ligger man åpen

for å bli truffet og alvorlig skadet åndelig talt, av djevelens hatefulle angrep av forskjellige slag. Alt står og faller ved at vi har troen på Kristus eller ikke. Uten denne er vi maktesløse ofre for den onde.

Vers 17: Her bes vi ta på oss frelsens hjelm og håndtere Åndens sverd. Klare bilder på at denne hjelmen beskytter vårt sinn/tanker og holder oss i våken beredskap og dermed gjør oss i stand til å svinge Åndens sverd: Forkynnelsen av Guds ord.

Vers 18: Tilslutt får vi Paulus sin sterke formaning til å alltid være i bønn – og å være utholdende når vi så ber for alle de hellige, altså alle kristne i verden.

Dette peker ikke minst tilbake til vers 12, og beskrivelsen av de onde åndsmaktene som prøver å slå ned på oss kristne for å få oss til å tie. Bønn kan løse mang en floke i våre liv.

Kolosserbrevet 2, 15 – ofte satt i kontrovers til Ef. 6, 12

Noen blir litt vaklende når man så leser i Kolosserbrevet, og særlig nevnte skriftsted.

«Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset».

Mange leser dette som om disse maktene og myndighetene er gjort helt lamslått og paralysererte, ute av stand til å gjøre verken godt eller ondt. Og da blir man usikker når en leser Ef. 6, 12 om disse maktene som vi allikevel bes om å beskytte oss imot.

Men løsningen i et slikt tolknings-dilemma, er å finne ut i hvilken sammenheng Paulus skrev dette. Vi må da lese verset før og versene etter Kol. 2, 15:

Vers 14: *«Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset».*

Vers 16: *«La derfor ingen dømme dere for mat eller drikke eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller sabbat!».*

Vers 17: *«Dette er bare en skygge av det som skulle komme, men selve legemet hører Kristus til».*

Paulus sine ord akkurat her synes å være med vinkling inn mot de jødiske troende i menigheten – slike som før hadde levd under Mose lov med sine liv. Vi hedninger har jo aldri vært under Moseloven (Rom. 2, 14) – bare Israel og jødedommen.

Maktene og myndighetene som ble stilt «åpenlyst til skue», - det vil si til spott og spe, til latterliggjørelse – det var i forhold til at disse ikke lenger kunne opptre (lik Satan) som anklagere og dermed prøve å undertrykke disse som før hadde levd under loven. Kristus på korset fjernet all synd for de som tror, og maktene kan intet gjøre mot dette.

Kol. 2, 15 handler om hva de onde makter tidligere drev med

av fordømmelser mot de jødiske troende, og ikke om den kamp vi kristne troende kan oppleve idet vi lever livet og forkynner det frie nådeevangeliet.

De onde maktene ville gjerne fordømme jødiske troende som sluttet å holde høytider og nymånedager, og å overholde forskriftene om visse matslag og drikke. Dette var bare skyggebilder på det som skulle komme da Kristus ble åpenbart. Kristus naglet i seg selv alle disse bud og forskrifter til korset, og tok dette ut av kraft. Se Ef. 2, 14-15 der Mose lov og bud er avskaffet!

Takk Gud for den frie nåden gitt i Kristus!